Kõik awaldasiwad waimustust, ainult kirjaniku kaasa ei jõudnud oma igawust warjata ja ütles kõrwalistujale: „Mina ei tunne niisukusest muusikust mingit lõbu, kus alles järele mõtlema pead Kui mina noor olin, mängiti küllalt ka peenemaid muusikapalasid, kuid siis ei unustatud ka, waheşt sekka nooremate jaoks mõnda walsi ja rahwalaulu mängida, millest iga inimene, noor kui wana aru saab. Alati ei taha ju mitte elu tõsiseid, auuwäärilisi külgesi meelde tuletada."

Preili Alma üteluşt meeldetuletades „tema juures ei olla kellegil tarwis palumist oodata," istus Tammemägi, kes kirjanikukaasa sõnu kuulnud oli, klaweri ette ja järgmisel silmapilgul helises „Kaerajaan" läbi tua. Sellele järgnes Pulmalaul."

Kõik oliwad nagu elektriseritud. — Praegu astus ka weel kunstmaalija **Wahtrik** tuppa, kes ühe silmapilgu sõnatalt seisis, siis aga käsa plaksutas ja kirjeldamata kiirusega toolid kõrwale lükkas ja põranda waibad kokkukeeras.

„Mis teil ometi aru sees on, Wahtrik?" hüüdis Alma.

„Selle järele wõib ju wäga hästi jalga keerutada," oli wastus, ja juba keerutas ta tuttawa nais-õiguslasega waltsitaktil mööda tuba.

Kirjaniku eit oli rõõmu päraşt nagu nooreks saanud, kiigutas end sohwal istudes ja lõi jalaga takti juurde.

Noor perenaine tahtis end parajasti selle segaduse päraşt — mõne auuwäärt daame ja herra ees wabandada, kui Wahtrik teda ümbert kinni wõttis, ja temaga ümber keerutas. „Tahaksin näha kas sa weel tantsida mõistad — "

„Ma leian seda wäga kombewastase olema — niisugune jant —" Tema nägu hõõgas häbi päraşt.

„Talupoja jant on ikka kõige parem! „See on loomuliku elurõõmu awaldus. — Kuid see poiss mõistab weel teistmoodi ka mängida. — Ta mõistab kõik."

„Uih!" — Kõik elektrilabambid oliwad ühel silmapilgul kustunud, ja ainult wastuwõtmise tuaşt paistis laualambi walgus nagu kange kuu paiste teistesse tubadesse.

Kohe oli Tammemäge teise tüki peale üle läinud ja algas Kuuwalge sõnate esimeşt osa niisuguse tundmusega, et kõik — pimedust unustades — hinge kinnipidades seisiwad ja kuulasiwad.

Siis pääses kiidutorm lahti, mis endiseşt kaugelt üle käis.

Kuib kunstnik oli end kiiduwalduste eest ärapeitnud, teda ei olnud kusgilt leida.

Alma preili oli tröõstimata. „Meie ei wõi ometi mitte pimedas — —? See on hirmus. Ma lähen kohe — —" Ta läks wälja Miinale käsku andma, et ta elektro-montöri kutsuks, seal nägi ta eeskojas meest, kes nurgas kahtlaselt talitas. „Kes teie olete? Mis teil siin tegemist on?"

„Andke andeks, ma sean walgustuse jälle joonde, kõlas Tammemäe hääl nurgast, ilma et ta ennast töös eksitada oleks lasknud.

„Teie — Teie mõistate ka seda?" Alma naeris.

Wahtrik oli waheajal selle eest hoolitsenud et külaliste hea tuju kaotsi ei läinud ta oli seinalt mandoline wõtnud ja mängis selle peale Italia rahwa wiisisid.

Korraga lõiwad elektri lambid kõigis tubades jälle põlema ja walguşt terwitati — nagu Italias — kätteplaksutamisega. Seltskond oli kõige paremas tujus endine sunnitud olek oli kadunud, wanemad ajasiwad lõbusalt juttu, ja noremad mängisiwad seltskondlisi mängusid Ka preili Alma oli ka rõõmsam kui kunagi enne. Seda märkas ka kirjaniku kaasa ja ütles proua Kuusikule: „Preili Alma on kohe kümme aastat nooremaks läinud."

Tammemägi oli kõrwalisesse tuppa läinud, et oma kaelust õieti seadida.

Ilma tahtmata sai ta siin ägeda sõnawahetuse pealt kuulajaks, preili Alma ja „laenatud tüdruku" wahel. — „See ei wõi ju olla, Miina. Teie proua lubas teid minule terweks õhtuks —

„Ma ei tea, preili, see peab eksitus olema — — ka meil on täna wõerad —"

„Aga mis ma siis tegema pean? Mõned külalisteşt on ka õhtusöögiks siia jääda lubanud —"

„Siis peate muidugi külmade toitudega läbi ajama —"

„Muidugi. Seda ma tean. Ega meie kusgilt sooja — —"

Nüüd segas ka Tammemägi end jutusse „Soe õhtusöök tuleb palju odawam."

„Tahate teie wast kokka mängida?" oli pilkaw küsimine.

„Mispäraşt mitte minu köögiga on alati rahul oldud."

Parajasti tuliwad kaks daamet sisse, et Almat õige tundelikult kaelustada. Kõik läksiwad ühes koos saali.

Tammemägi läks kööki. „Kuulge, preili," ütles ta Miinale. „Siin on teile raha, selle eest tooge mulle mis ma üles kirjutan. Raswaşt pekki, sibulat, sularaswa, hapukapsaid kaks toopi, sellest saab wist küllat." Ta kirjutas kõik üles.